

sommeren 1992, mens baggrunden for Niels Højlands spørgsmål (nr. S 160) er høsttab på kartoffelafgrøder i Nordjylland på grund af den megen regn i midten af september måned i år.

Vedrørende forslaget om, at det skal gøres muligt for private forsikringsselskaber at tegne afgrøde- og høstforsikringer, kan jeg oplyse, at ifølge § 35 i lov om forsikringsaftaler kan enhver lovlig interesse, der lader sig ansætte i penge, være genstand for skadesforsikring. Der er således intet behov for, at Folketinget lovgiver herom.

Regeringen ser derimod positivt på det alternative forslag om etablering af en privat katastrofefond for landbruget uden involvering af offentlige midler. For at virkeliggøre forslaget kræves imidlertid interesse herfor fra landbrugets organisationers side.

Regeringen er i givet fald villig til at yde teknisk bistand til at skabe en sådan katastrofefond.

Regeringen finder ikke, at der bør afsættes statslige midler, der kan tilføres en sådan katastrofefond.

Spm. nr. S 155

Til finansministeren (3/11 94) af:

Bertel Haarder (V):

»Kan ministeren bekræfte, at ca. 50.000 danskere på overførselsindkomst kun har ringe eller slet ingen økonomisk gevinst ved at tage imod et tilbud om arbejde?«

Begrundelse

Spørgsmålet stilles, fordi et debatoplæg fra socialcheferne er blevet mødt med skepsis, blandt andet fra Socialministeriet, der betvivler, at problemet har et omfang, der er værd at tale om.

Tidligere har ministeren klart erkendt, at ca. 50.000 danskere er berørt af denne problemstilling. Dette ønskes blot bekræftet, så udgangspunktet for debatten ikke kan betvivles.

Svar (11/11 94)

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Socialchefernes tal synes at bygge på en analyse, som Økonomiministeriet udarbejdede i 1992. Af analysen fremgår det, at ca. 55.000 familier, som

i 1989 modtog offentlige indkomsterstøttende ydelser, ville opleve en indkomstnedgang eller få en indkomstfremgang på mindre end 500 kr. pr. md., hvis overførselsmodtageren i stedet fik heltidsbeskæftigelse, jf. Økonomiministeriets beretning om lovmodellen, juni 1992. Af de ca. 55.000 familier vedrørte 16.400 kontanthjælpsmodtagere og 3.400 revalidenter. De resterende vedrørte modtagere af a-dagpenge.

Undersøgelsen blev foretaget før bruttoficeringen af kontanthjælpen pr. 1. januar 1994. Efter bruttoficeringen vil der alt andet lige være færre kontanthjælpsmodtagere, for hvem det økonomisk ikke kan betale sig at komme i beskæftigelse. Det beror på, at boligsikring og fripladstilbud for kontanthjælpsmodtagere nu beregnes på grundlag af en skattepligtig indtægt – ligesom for de beskæftigede.

Der foreligger endnu ikke statistik efter bruttoficeringen af kontanthjælpen. Det er derfor ikke muligt på indeværende tidspunkt at udarbejde en tilsvarende analyse for de aktuelle ydelser og lønninger.

Tallet fra 1989 giver således ikke et dækkende billede af situationen for de familier, som i dag modtager kontanthjælp.

Det er i øvrigt tvivlsomt, hvilken betydning de kortsigtede økonomiske konsekvenser af at gå fra offentlig forsørgelse til beskæftigelse har for de lediges overvejelser og adfærd.

Spm. nr. S 140

Til justitsministeren (31/10 94) af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Mener ministeren under henvisning til svaret på spørgsmål nr. S 64, at personer, der befinder sig i en privat lystbåd f.eks. på Limfjorden, lovligt kan tv-overvåges, eller vil båden efter straffeloven være et ikke offentligt tilgængeligt sted?«

Svar (4/11 94)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

I besvarelsen af spørgsmål nr. S 64 fra er der redegjort nærmere for bestemmelserne i straffelovens § 264 a og § 264 d.

Det følger af de disse bestemmelser, at det som udgangspunkt er strafrit at fotografere eller iagttage personer, der befinder sig på frit tilgængelige steder, så længe der ikke videregives